

Sygnatura akt IV P 14/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostródzie IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Dąbrowska

Ławnicy: Danuta Ustianowska, Magdalena Wollman

Protokolant: st. sekr. sąd. Marlena Młynarkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Ostródzie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. L. PESEL (...)

przeciwko Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w L. KRS (...)

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę

I. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w L. na rzecz powoda H. L. kwotę 21600 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lutego 2016 roku do dnia zapłaty,

II. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 7200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych).

UZASADNIENIE

Powód H. L. złożył pozew przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. o zapłatę kwoty 21600 zł tytułem odszkodowania za niegodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że jest członkiem zakładowej organizacji związkowej (...) Sp. z o.o. w L.. Pozwana w dniu 20 stycznia 2016 roku odwołała powoda z zajmowanego stanowiska Prezesa zarządu i jednocześnie wypowiedziała mu umowę o pracę - bez konsultacji z zakładową organizacją związkową.

Pozwana Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew argumentowała, że powód zataił fakt przynależności do związku zawodowego. Ponadto motywowała, że przepisy prawa nie nakładają na pracodawcę obowiązku konsultacji w każdym przypadku zamierzonego wypowiedzenia umowy o pracę, a obowiązek zwracania się do organizacji związkowej o informację o pracownikach korzystających z obrony aktualizuje się w indywidualnych sprawach pracowniczych. Procedura konsultacji zamiaru wypowiedzenia umowy o pracę nie obejmuje obowiązku pracodawcy zwrócenia się do organizacji związkowej o informację o pracownikach korzystających z ochrony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Uchwałą nr (...) Rady Nadzorczej Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w L. z dnia 26 marca 2009 roku powołano powoda na stanowisko Prezesa Zarządu pozwanej na 5-letnią kadencję, od dnia 16 marca 2009 roku.

(dowód: uchwała nr (...) k. 39)

Następnie pozwana zawarła z powodem umowę o pracę na czas nieokreślony z dnia 26 marca 2009 roku, na stanowisku Prezesa Zarządu, w pełnym wymiarze czasu pracy. Wynagrodzenie powoda obliczonej jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy kształtowało się na poziomie 7200 zł miesięcznie.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa o pracę z 26 marca 2009 r. –akta osobowe – bez oznaczenia numerowego, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 21)

Następnie, uchwałą nr (...) Rady Nadzorczej Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w L. z dnia 17 marca 2014 roku powołano powoda na stanowisko Prezesa Zarządu pozwanej na 5-letnią kadencję w latach 2014-2019.

(dowód: uchwała nr (...) k. 40)

Uchwałą Rady Nadzorczej (...) z dnia 20 stycznia 2016 roku o odwołaniu Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. w L. i wypowiedzeniu umowy o pracę, odwołano H. L. z ważnych przyczyn tj. z powodu nie przestrzegania zasad prawidłowej gospodarki spółki oraz braku dbałości o interesy spółki i właściciela Gminy L., uznając, że decyzje Prezesa Zarządu były podejmowane niekoniecznie w dobrze rozumianym interesie spółki, w szczególności poprzez wadliwe wykonywanie umów na rzecz Gminy, niewłaściwe wykonywanie obowiązków Prezesa Zarządu, w związku z czym swoim działaniem spowodował utratę zaufania Właściciela. Jednocześnie rozwiązano z powodem umowę o pracę z dniem 30 kwietnia 2016 roku, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, z powodu odwołania H. L. z funkcji prezesa zarządu. Ponadto przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę jest utrata zaufania pracodawcy na skutek nieprzestrzegania zasad prawidłowej gospodarki spółki oraz braku dbałości o interesy Gminy L.. Decyzje Prezesa Zarządu były podejmowane z naruszeniem dobrze rozumianego interesu spółki, w szczególności poprzez wadliwe wykonywanie umów i niewłaściwe wykonywanie obowiązków Prezesa Spółki.

(dowód: uchwała 1/2016 k. 6)

Powód jest członkiem (...) Sp. z o.o. w L. W..

(dowód: zaświadczenie k.7)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż żadna ze stron ustalonego stanu faktycznego nie kwestionowała. Zgromadzone w sprawie dokumenty nie wzbudziły wątpliwości Sądu w zakresie swej wiarygodności, w pełni korespondują ze sobą i składają się na ustalony w sprawie stan faktyczny. Nie były one kwestionowane przez strony postępowania, a nadto nie zachodziły również żadne wątpliwości, co do ich formy bądź treści.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że zarówno powołanie do zarządu spółki kapitałowej, jak i odwołanie, powoduje tylko powstanie lub ustanie stosunku organizacyjnego. O tym, czy spółkę z członkiem zarządu łączy inny stosunek prawny decyduje zawarcie odrębnej umowy (por. wyrok SN z 14 lutego 2001 r., I PKN 258/00, OSNP Nr 23/2002, poz. 565). Dopuszczalne jest zarówno zatrudnienie członków zarządu spółki kapitałowej w ramach stosunku pracy, jak i niepracowniczych stosunków zatrudnienia (zob. wyrok SN z 17 maja 1995 r., I PRN 14/95, OSNP Nr 21/1995, poz. 263). Dalej zważyć należy, że stosunek pracy jest zawsze odrębnym stosunkiem prawnym od członkostwa w zarządzie spółki kapitałowej, w którego zakresie członek zarządu jest osobą trzecią względem spółki (zob. wyrok SN z 07 stycznia 2000 r., I PKN 404/99, OSNP Nr 10/2001, poz. 347), o treści zaś jego praw pracowniczych decyduje treść stosunku pracy (zob. wyrok SN z 18 grudnia 2002 r., I PK 296/02, PP Nr 7-8/2003, poz. 49).

W przedmiotowej sprawie powód H. L. został powołany na członka zarządu pozwanej uchwałą nr (...) Rady Nadzorczej Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w L. z dnia 26 marca 2009 roku. Następnie z powodem zawarta została umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 26 marca 2009 roku, na stanowisku Prezesa Zarządu. Uchwałą Rady Nadzorczej (...) z dnia 20 stycznia 2016 roku powód został odwołany z pełnionej funkcji Prezesa zarządu pozwanej spółki. Wraz

z odwołaniem z funkcji, pozwana wypowiedziała powodowi umowę o pracę. W przedmiotowej sprawie zatem powód zatrudniony był w pozwanej na podstawie umowy o pracę, nie zaś – wbrew twierdzeniom strony pozwanej – powołania.

Przepis art. 30 ust. 2¹ ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych stanowi, iż w indywidualnych sprawach ze stosunku pracy, w których przepisy prawa pracy zobowiązują pracodawcę do współdziałania z zakładową organizacją związkową, pracodawca jest zobowiązany zwrócić się do tej organizacji o informację o pracownikach korzystających z jej obrony (...). Nieudzielenie tej informacji w ciągu 5 dni zwalnia pracodawcę od obowiązku współdziałania z zakładową organizacją związkową w sprawach dotyczących tych pracowników.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego obowiązek pracodawcy przewidziany w w/w przepisie był rozumiany niejednoznacznie.

W wyroku z 21 kwietnia 1999 roku w sprawie I PKN 36/99 Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że pracownik może w każdym czasie bądź przystąpić do organizacji związkowej, bądź też może zwrócić się o obronę jego praw, ale organizacja nie jest prawnie zobligowana z własnej inicjatywy do informowania pracodawcy w objęciu takiego pracownika związkową obroną. To pracodawca w celu zadośćuczynienia obowiązkowi prawnemu wynikającemu z art. 38 §1 kp, w zw. z art. 23⁽²⁾ kp oraz art. 30 ust. 2⁽¹⁾ ustawy o związkach zawodowych, w każdym przypadku zamierzonego wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony powinien o takim zamiarze powiadomić pisemnie organizację związkową, zwracając się równocześnie o informację czy dany pracownik korzysta z jej obrony stosownie do postanowień art. 30 ust.1 i 2 ustawy o związkach zawodowych.

Z kolei w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 czerwca 2012 roku, I PK 231/11 Sąd Najwyższy przyjął, iż nie można wymagać od pracodawcy wielokrotnego lub okresowego zwracania się o informację (...) przed każdorazowym podjęciem wobec pracownika indywidualnej czynności wymagającej współdziałania z organizacją związkową (...). To, zdaniem Sądu Najwyższego, sama zakładowa organizacja związkowa winna dbać o to, aby pracodawca dysponował aktualną listą osób korzystających z jego obrony.

Rozbieżności w powyższym zakresie Sąd Najwyższy rozstrzygnął w uchwale składu 7 sędziów z dnia 21 listopada 2012 roku w sprawie III PZP 6/12, w uzasadnieniu której stwierdził, iż wykładnia przepisu art. 30 ust. 2¹ przedstawiona w wyroku z 14 czerwca 2012 r. w sprawie PK 231/11 i w wielu wcześniejszych orzeczeniach nie ma przekonujących podstaw. Wywodzi ona z tego przepisu obowiązki organizacji związkowej, które nie zostały w nim wyrażone. Treść przepisu nie pozostawia wątpliwości co do tego, jaki podmiot winien przejawiać aktywność w ustaleniu korzystania przez pracownika z obrony związkowej. Jest nim pracodawca.

Nadto wskazać należy, że Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 grudnia 2012 r., II PZP 3/12 wyraził tezę, w myśl której wypowiedzenie umowy o pracę zawartej z prezesem zarządu spółdzielni (mieszkaniowej), dokonane po odwołaniu go z tej funkcji, powinno być poprzedzone konsultacją z zakładową organizacją związkową z poszanowaniem art. 38 k.p.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, wskazać należy, że pozwana podjęła czynności zmierzające do rozwiązania z powodem zawartej na czas nieokreślony umowy o pracę bez zasięgnięcia informacji czy korzysta on z obrony związkowej i dokonała wypowiedzenia tej umowy bez przewidzianej w art. 38 kp konsultacji. Brak konsultacji zamiaru wypowiedzenia powodowi umowy o pracę w trybie art. 38 kp przesądził o wadliwości dokonanego wypowiedzenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 21600 zł stanowiącą wysokość 3-miesięcznego wynagrodzenia.

Na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. nadano z urzędu wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda.

Z uwagi, iż nie zostało wykazane by po stronie powodowej powstały koszty uzasadniające ich zasądzenie na jej rzecz w świetle art. 98 kpc, zbędne stało się wypowiedanie w tym zakresie.